

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fremsatte nogle Udtalelser om, at vi burde komme over til een Takstklasse for Lokalbanerne. Vi har drøftet dette i Udvalget, og jeg har lovet at tage under Overvejelse, hvorvidt det maatte være gørligt at forsøge det paa en eller enkelte Lokalbaner, men der er dog her en Ting, man maa tage i Betragtning, nemlig det Vognmateriel, vi har. Vi har et meget stort Antal 2den Klasses Vogne, som vi dog skulde søge at faa udnyttet i saa høj Grad som muligt, men Muligheden for at gøre et Forsøg i saa Henseende skal blive overvejet af Administrationen. Det ærede Medlem fremhævede tillige, at vi maatte se at faa Statsbanetaksterne sat i Forhold til Prisniveauet. Det kan imidlertid ikke nytte at tage Statsbanetaksterne som Helhed. Tager vi Personetaksterne, vil de efter Forslaget her, hvis det bliver vedtaget, ligge ca. 80 pCt. over Personetaksterne i 1914, med andre Ord lavere end efter Prisniveauet. Det samme er ikke Tilfældet for Godstrafikkens Vedkommende; dér kommer Taksterne til at ligge over Prisniveauet.

Jeg er fuldstændig klar over, at hvis vi kunde komme bort fra mange forskellige Forhold, som Rigsdagen har været med til at etablere med Hensyn til Tjenestemændene, vilde det ikke være saa vanskeligt at sætte Taksterne i Forhold til Prisniveauet; men der er jo paaført Statsbanerne overordentlig store Udgifter, ikke blot til forhøjede Lønninger, men ogsaa til Foranstaltninger, hvorved Personalet er blevet overordentlig forøget i Sammenligning med Forholdet i 1914. Man er f. Eks. gaaet til at give Personalet en ugentlig Fridag i Stedet for tidligere to Fridage om Maaneden. Det betyder en Udgift for Statsbanerne af over 5 Mill. Kr. aarlig. Man er ligeledes gaaet til at give Tjenestemændene bedre Ferier end tidligere, og det betyder ogsaa et meget stort Beløb, der tælles i Millioner. Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen og Udbetaling af Overarbejdspenge, Ting, som man ikke kendte noget til i 1914, maa ogsaa tages i Betragtning. Hvis man vilde sige, at Forholdene for Personalets Vedkommende skulde være ganske, som de var i 1914 med Hensyn til Fridage, Feriedage, Overarbejdspenge og Arbejdstid o. s. v., kan jeg forsikre, at saa vil det ikke være saa vanskeligt at bringe Statsbanetaksterne i Overensstemmelse med Prisniveauet. Men vil ærede Medlemmer i dette Ting, ogsaa det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og hans Meningsfæller, gaa med til at tage den ugentlige Fridag bort, at

forringe Tjenestetidsreglerne? Vil de gaa med til at skabe ringere Arbejdsvilkaar for Personalet ved at tage Overarbejdspengene bort og Begrænsningen af Arbejdstiden bort? Det vil man jo ikke, men saa kan man heller ikke her møde med Krav om at sætte det hele i Forhold til Prisniveauet, for der er en ganske uløselig Sammenhæng mellem disse Forhold. Naar man skal lade Personalet beholde i alt Fald en Del af de Goder, det har faaet, maa det naturnødvendigt medføre forøgede Takster, hvis vi skal naa til Balance i Budgettet.

Den Bemyndigelse, der er givet Ministeren til at gaa ned med Taksterne, idet de her fastsatte Takster betragtes som Maksimaltakster, som Ministeren efter Erklæring fra Jernbaneraadet og med Tilslutning fra begge Tings Finansudvalg kan nedsætte, forstaar jeg saaledes — og jeg ved, at det ogsaa er opfattet saaledes fra Udvalgets Side, men jeg vil dog gerne have det bekræftet ogsaa her i Salen —, at det er en Bemyndigelse til ikke blot at kunne gaa ned med Taksterne, men ogsaa, hvis det maatte være nødvendigt, til at gaa op med dem, dog ikke udover de her foreslaaede Takster, der altsaa er Maksimaltakster. Jeg siger dette, fordi det ikke har fundet Udtryk i Betænkningen, og heller ingen af Ordførerne har omtalt det, men da jeg ved, at alle er enige om det, finder jeg det rigtigt at sige det her og faa det bekræftet fra Udvalgets Side. Jeg maa med Henslik paa dette sige, at selvfølgelig vil jeg, saa længe jeg har med disse Forhold at gøre, være overordentlig lydhør overfor Kravet om Nedsættelse af Taksterne, for saa vidt jeg maatte anse det for økonomisk forsvarligt overfor Statskassen. Men disse to Ting maa naturligvis sættes i Forhold til hinanden.

Jeg vil i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar der er Tale om Fragtnedsættelser til en Række af Virksomheder, som hidtil har faaet Fragtgodtgørelser, saa mener jeg ikke, det skulde ligge udenfor Ministerens Bemyndigelse efter Erklæring fra Jernbaneraadet og med Tilslutning af Tingenes Finansudvalg at sætte Taksterne ned for saadanne Virksomheder, for hvilke det maa anses for nødvendigt af Hensyn til Konkurrencen ogsaa udadtil.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller omtalte et bestemt Forhold, Nedsættelsen af Kulpriserne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette her, det er noget, der vil blive drøftet sammen med Finansudvalget; men det ærede Medlem opstillede